

vilje til at leve op til de flotte mål, som redegørelsen indeholder.

I de 10 år, jeg har været medlem af Folketinget, har der eksempelvis gentagne gange været en endda til tider heftig debat her i Folketinget om landdistrikternes forhold, og selv om der er vedtaget en stribe dagsordener og forslag til vedtagelser gennem årene vedrørende konkrete forhold, synes det desværre, som om befolkningen i mange yderområder føler, at deres interesser ikke i tilstrækkeligt omfang er blevet tilgode-set.

Der er nemlig et udbredt ønske i befolkningen om at sikre en regional udvikling, der ikke går uden om den del af befolkningen – vel cirka en million mennesker – som bor uden for hovedstaden og de noget større byer, og som jo har fået deres andel af den regionale udvikling. Her må det ikke glemmes, at befolkningen som helhed har et positivt syn på udkantsområderne: Der er også klare fordele ved at leve i disse områder, hvortil kommer, at der derudover også samfundsmæssigt set er store fordele ved, at Danmarks yderområder udvikler sig som attraktive områder både for bosætning og naturligvis også for en sund og fornuftig erhvervsudvikling.

Vi ser derudover, at yderområderne ofte føler sig udsultede. Her kunne det måske være passende at nævne en række offentlige dispositioner, som underbygger ovennævnte udtalelser: Jeg vil bare i flæng og tilfældigt nævne følgende:

Man nedlægger kaserner, man nedlægger redningsstationer, man nedlægger i vid udstrækning posthuse i de små samfund, man nedlægger mindre skoler, og så galt går man også mange steder hen og nedlægger de mindre sygehuse med den øgede risiko, der er for befolkningens liv og helbred netop i de tyndtbefolkede områder af vores land. Det var som sagt kun nogle eksempler; listen kunne gøres meget mere udførlig.

Efter Dansk Folkepartis mening er der brug for, at regeringen – uanset farve – går i spidsen, hvis vi skal opnå en positiv udvikling bl.a. i landområderne. Det er derfor vigtigt, at regeringen ved konkrete handlinger lever op til intentionerne i den redegørelse, som vi behandler her i dag, og bl.a. konkretiserer sin vilje til at decentralisere statslige institutioner og i endnu højere grad flytter statslige opgaver ud i landet og dermed styrker servicefunktionerne de pågældende steder.

I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve de mange landdistriktsudvalg, der sidder rundt-

omkring i stort set alle kommuner – i hvert fald i alle landkommunerne – og vi har også noget, der hedder Landdistrikternes Fællesråd, der til stadighed påviser manglende sammenhæng i det, som regeringen foretager sig.

En af årsagerne hertil er formentlig, at alt for mange ministerier er omfattet af det, vi drøfter her i dag, og at der ikke sker den rette koordination mellem de mange ministerier om de rejste problemstillinger. Det var netop det problem, jeg var inde på i en kort bemærkning til hr. Touborg tidligere på dagen, hvor jeg mener, at ét af udgangspunkterne for at løse de her regionalpolitiske problemer ville være, at det var ét ministerium, der tog sig af alt, og at alt udgik derfra. Men det er muligvis noget, vi skal drøfte ved en senere lejlighed.

Hvis vi skuer tilbage i tiden, har hovedstaden og de større byer gennemlevet en rivende udvikling. Nye servicefunktioner kunne i mange tilfælde lige så godt have været placeret i en mindre by eller måske endda i enkelte tilfælde i et landområde.

Yderområderne i Danmark viser på mange måder vejen for, hvordan man kan indrette et bedre samfund. Hvad er der dér? Der er et lokalt engagement, der er socialt samvær, der er gode miljøer, og der er interesse og omsorg for naboerne og for landsbyborgerne, som man ikke finder helt på samme måde inde i storbyen – desværre, kan man sige.

På landet er der også de friske rammer, som bl.a. giver en bedre mulighed for naturskønhed, end byerne giver. Det bør man udnytte offensivt, hvilket regeringen også bør medvirke til i form af en øget befolkningstilvækst i landområderne. Men det kræver, at man skaber nogle yderligere arbejdspladser de pågældende steder.

Der er også på landet mulighed for bosætning med grundpriser og byggeomkostninger, der er lavere end i byerne, og med moderne teknologi og fremtidige metoder kan mange initiativer lige så vel udvikles i landdistrikterne og i det åbne land som i byerne.

Som følge af det, jeg her har sagt, må der efter Dansk Folkepartis mening forberedes meget konkrete lovinitiativer og også administrative tiltag, der kan forstærke arbejds- og bosætningsmulighederne i yderområderne og skabe netop den fornyede vækst, der skal til disse steder.

Dansk Folkeparti vil derfor modvirke tendenser til yderligere centralisering af statslige institutioner og styrelser og fremme decentralisering